

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Viltis. 1 dalis

John Fenn, 2011 m. liepos mėn. 30 d., www.supernaturalhousechurch.org

Viltis

Draugas mirė nuo vėžio. Jo žmona pasisuko į mane ir pasakė: „Negaliu suprasti! Mes stovėjome tokiame tikėjime! Kaip tai galėjo atsitikti?“

Paauglė mergaitė paprašė manęs pakalbėti su jos draugu, kuris bandė nusižudyti. Mergaitė vaikystėje patyrė priekabiavimą. Ji buvo tikinti, bet turėjo tikėjimo ir gyvenimo problemų.

Jauna pora atsisakė būti savanoriais savo bažnyčioje, jie buvo įžeisti ir pikti. Tai vedė į neapykantą lyderiams, po to bažnyčiai ir Dievui, po to palietė šeimą. Jie paliko bažnyčią nenorėdami daugiau nieko girdėti apie bažnyčią ir Dievą.

Mano draugas, kuris sirgo vėžiu, ir jo žmona, iš tiesų turėjo viltį, bet ne tikėjimą, nors jie „stovėjo tikėjime“ dėl jo išgydymo.

Paauglė negalėjo tikėti, nes jos viltis buvo sugriauta, kai ji patyrė priekabiavimą vaikystėje.

Poros, kuri siekė pasikeitimų savo bažnyčioje, viltis buvo sugriauta ir tai vedė į progresuojantį pyktį ir netikėjimą. „Ilgai neišsipildanti viltis kankina širdį“ (Pat 13:12).

Viltis – tai vienas iš labiausiai nesuprastų ir mažiausiai mokomų dalykų mūsų tikėjimo gyvenime, nors ji yra gyvybiškai svarbi!

Kas yra viltis?

Viltis yra prote, sieloje. Ji apibūdinama, kaip „maloningas ir pasitikintis laukimas, susietas su tuo, ko nematome ir ateitimi“ ir „laimingas laukimas gėrio“ (Vine).

Viltis yra paveikslas mūsų prote to, ką mes matome kaip savo ateitį:

Kai sveikai besijaučiantis žmogus staiga sužino apie vėžio diagnozę, arba ta, kuri svajojo gyventi tyrai bet patyrė priekabiavimą, ir dabar jaučiasi sutepta ir neverta, ar žmonės, kurie praranda poziciją, kai bando padėti bažnyčiai, jų ateities paveikslas tampa niūrus - viltis sudūžta.

Viltis yra inkaras mūsų sielai

Žyd 6:19 pasakyta: „Ji mums yra tarsi saugus ir tvirtas sielos inkaras, prasiskverbiantis pro uždangą vidun“ (anglų k. „... įžengia į šventovę už uždangos (šydo)“).

Atkreipkite dėmesį, kad viltis yra sielos inkaras. Inkaras yra mažas daiktas, palyginus su laivo dydžiu, bet turi jėgą įsiskverbti į nematomą vandenyno dugną ir išlaikyti visą laivą stabilioje būklėje. Mūsų viltis taip pat įsiskverbia ir yra nematoma emocijose ir mintyse, kai mūsų gyvenimo laivas yra puolamas gyvenimo audrų.

Faktiškai jis (inkaras) taip sukurtas, kad kuo daugiau jį trauksi, kuo daugiau įtampos iš laivo pusės, tuo jis giliau įsiskverbia.

Mes turime vaizdinį mūsų protuose, kaip kažkas dvasioje turi pasikeisti. Tai gali būti susiję su mūsų dienų ilgumu ar gyvenimo kokybe ir tai yra viltis. Viltis yra mažas dalykas, palyginus su mūsų diagnoze, tragedija ar ateities vizija, bet mes laikomės savo „inkaro“ ir skverbiamės su juo į gelmę.

Inkaras leidžia laivui suptis vietoje su mažiausiu pasipriešinimu vėjui ir bangoms. Laivas gali nuleisti inkarą, kai vėjas ramus ir pučia iš pietų, bet naktį vėjas ima pūsti iš šiaurės ir virsta audra, o laivas gali suptis pavėjui užuot trunkęsis į bangas.

Štai ką mes darome, kai gauname blogas naujienas, kai mumis pasinaudoja ar skriaudžia, kai mūsų vilties vaizdinys yra pavojuje – mes įsitvirtiname tame vaizdinyje apie mus pačius ir mūsų gyvenimą. Tai, ką mes darome, tai supimasis vietoje, tai leidžia minimaliai priešintis mūsų gyvenime, kol mes kasamės gilyn visos audros metu!

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Frazė, kuri apibūdina viltį, kaip „tikrą ir nepajudinimą“ graikų kalboje yra „asphales ir bebaios“. „Asphales“ reiškia „neapverčiamas“, ir „bebaios“ „tikras, saugus, apsaugotas“.

Viltis yra inkaras, kuris laiko mus, kad mes nebūtume apversti gyvenimo audros metu. Viltis yra saugi vieta sieloje. Tai apsaugota vieta. Štai kodėl, kai situacija sunki, mes grįžtame prisiminimais į maloningus laikus, į praeities dienų idiliškus prisiminimus - mes grįžtame į saugią vietą, kur viltis yra nepaliesta ir negali būti paliesta atakos.

Mes nesąmoningai prisimename mėgstamiausius dalykus, ir tai kartais leidžia pasprukti nuo streso ir šiandien dienos vilties, kuri yra atakuojama, į tą laiką, kai viltis buvo tyra ir nepaliesta, ir taip dažnai nutinka. Žinoma, šiek tiek žiūrėti į mūsų taingos praeities veidrodį yra sveika, bet viltis, visų pirma, žiūri pirmyn į nematomą ateitį.

Ji įžengia į šventovę už uždangos (šydo)

Štai čia laikosi viltis mūsų sieloje, tas pasitikintis laukimas gero tampa dvasiniu, susijungia su tikėjimu - jis įžengia į dangų už uždangos. Viltis yra sieloje ir tai yra palaimintos ateities vaizdinys, todėl gali įžengti į dangaus šventyklą, kad matytų geidžiamą pabaigą, ar laikytųsi jos.

Tą šeštadienio vakarą buvo kelių iš eilės susirinkimų pabaiga, kurie prasidėjo praeitą sekmadienį, man reikėjo dalyvauti kiekviename iš jų. Barbara visą savaitę prižiūrėjo Chrisą. Chris yra mūsų vyriausias sūnus, kuris patyrė smegenų traumą gimdymo metu (deguonies trūkumas) ir pasiiliko protiškai maždaug 3-4 metų amžiaus. Aš pasiėmiau jį į koncertą, nes jam patinka muzika, o žmona tą vakarą galėjo pailsėti.

Sėdėjau salėje sulankstomoje kėdėje prisistūmęs iš dešinės Chris invalido kėdę. Staiga toje vietoje pajutau Jėzaus Buvimą. Tuo metu ten buvo 4.000 žmonių. Aš Jam pasakiau: „Viešpatie, Aš žinau, Tu esi čia, nes Aš jaučiu Tavo Buvimą, nors negaliu Tavęs matyti“.

Staiga aš suvokiu, kad Jis yra man už nugaros. Aš šiek tiek pasisukau, kai Jis priartėjo ir stovėjo kairėje. Tada mano akys buvo atvertos, kad galėčiau Jį matyti taip gerai, kaip minią.

Jis pradėjo mokyti mane apie išgydymą - Chrisas sėdėjo šalia! Jis pasakė man, kad žmonės mąsto paveikslais. Kai paklausiau, ką Jis turėjo galvoje, Jis paaiškino: „Kai aš sakau „katė“, apie ką tu pagalvoji?“ Aš pasakiau: „Aš mąstau ir (matau) Kliperį“. (Kliperis pasirodė mūsų namuose kaip degutu išsitemęs kačiukas, kurį mano brolis išgelbėjo vieną rytą, kai mes laukėme mokyklos autobuso, kaip tik tuo metu, kai kelių taisymo mašina buvo išpurškusi visą kelią degutu).

Jis pasakė: „Teisingai, bet kiti mato savo katę, arba savo kaimynų, ar gal būt netgi liūtą ar tigrą. Kai žmogus, kuris niekada arba ilgą laiką nepatyrė, ką reiškia būti visiškai sveiku, išgirsta, kad išgydymas yra įmanomas, jis nemato savęs išgydyto ir neturi Biblinės vilties, nors dažnai jie bando turėti tikėjimą. Tu nedelsiant gali prisiminti Kliperį, bet, kas tada, jei tu niekada nebūtum turėjęs katino, nei matęs jo iš arti, tik būtum matęs kartą paveiksle, ir viskas?“

Jis, žinoma, kalbėjo pirmiausia man, bet netiesiogiai apie Chris ir mūsų siekimą jo išgydymo. Chris nepatyrė kitokios būklės tik tą, kurioje jis yra. Nuo 1997 mes stovime tikėjime dėl jo išgydymo, ir aš buvau nusivylęs savo pastangomis padėti Chris suprasti, kad jis gali būti išgydytas. Šis Jėzaus aplankymas padėjo man suprasti, kodėl Chris sustojo su tokiu tikėjimu „Kai aš būsiu danguje, ten nebus jokios invalido kėdės“ ir to, kai žiūrėdamas vaikams skirtą TV programą bei matydamas lakstančius vaikus jis sušuko: „Kai aš nueisiu į dangų, aš bėgiosiu kaip jie!“.

Kuo labiau aš norėjau, kad jis būtų išgydytas čia ir dabar, jo viltis - jo pasitikintis laukimas norimo rezultato - buvo ir iki šios dienos remiasi vaizdiniu „Kai aš nueisiu į dangų“. Nesvarbu, kokią viltį Barbara ir aš turėjome dėl jo, Chris viliasi būti išgydytu, kai nueis į dangų. Mes negalime pralenkti jo valios.

Ir štai čia Viešpats jį pasitinka. Vieną dieną Chris atšliaužė per koridorių (jis negali vaikščioti) garsiai skelbdamas: „Tėti, tėti! Žinai, ką man pasakė Jėzus?! Jis pasakė, kad Jis vaikščios kartu su manimi po kalnus... JūūūūHūūū! Štai, kaip Jis pasakė, Jis vaikščios kartu su manimi po kalnus!“

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Vos prieš tris savaites, kai aš vežiausi jį iš grupės namų ir vėl Tėvas paruošė mūsų kelius taip, kad kaip tik tada kai privažiavome pervažą, pro mus prašvilpė traukinys (Chris labai patinka traukiniai). Aš pasakiau: „Chris, kaip aš visada tau sakiau, Tėvas tikrai tave myli, todėl taip paruošė, kad tu visada gali matyti traukinius“. Chris atsakė: „Jam patinka traukiniai“. Štai kokias jo viltis - vaikščioti su Tėvu ir Viešpačiu čia ir dabar ir kai jis nueis į dangų, jis vaikščios su Jėzumi ir jam nereikės invalido kėdės. Štai koks jo vilties paveikslas.

Sekanti eilutė mūsų tekste – Žyd 6:19 ir .20 sako, kad viltis įžengia į dangų už uždangos, kur „mes turime Pirmtaką, kuris įžengė pirma mūsų ...Jėzų“.

„Pirmtakas“ Antikos laikais buvo žmogus, kuris iššokdavo per laivo bortą su nedidele virve, ir plaukdavo pirmas pro klastingus rifus ir vandens sūkurius tarp uolų, vesdamas laivą, kad jis galėtų įsitvirtinti saugioje vietoje.

Viltis yra mūsų sielos inkaras. Tai simboliškai atstovauja mūsų įžengimo į šventų švenčiausią paveikslą, kur mūsų pirmtakas Jėzus, įžengė pirma mūsų su virve, kad nuvestų mus į saugų uostą. Kaip viltis yra susieta su mūsų siela ir kaip šitas paveikslas gimsta mūsų sieloje? Štai apie tai aš pratėsiu kitą savaitę.

Viltis. 2 dalis

John Fenn, 2011 m. rugpjūčio mėn. 6 d., www.supernaturalhousechurch.org

Vaikai, šitaip daryti negalima

Mano mažasis broliukas ragino mane išbandyti jo naują riedlentę. Tą dieną buvau apsiavęs lengvus sandalus ir supratau, kad man derėtų turėti tinkamą avalynę tokiam tikslui, bet vis tiek užšokau ant riedlentės. Per 15 sekundžių, krisdamas pakišau savo kairę pėdą po riedlente, sandalai negalėjo apsaugoti kojos ir aš sutraiškiau tris pėdos kaulus. Pėdos kaulai yra viršuje pėdos ir tęsiasi nuo kojų pirštų iki kulkšnies.

Ligoninėje tai buvo patvirtinta ir operacijos metu kaulai buvo sustatyti į vietą. Gydytojas pasakė, kad išgyti reikės mažiausiai 6 savaitių, o tai reiškė, kad aš prarasiu konsultanto darbą Tycony stovykloje!

Gimė viltis

Aš žinojau, kad tą savaitę atvyks į mūsų miestą garsi pora, vyro ir žmonos komanda – Čarlzas ir Francis Hanteriai (Charles ir Frances Hunter), kurie buvo žinomi dėl savo išgydymų tarnavimo. Prieš metus aš buvau tvarkdarius jų tarnavime ir pasakiau mamai, kad jų susirinkime būsiu išgydytas. Tai buvo charizmatinio atsinaujinimo pradžioje, kai netgi denominacinės bažnyčios atvėrė durims tokiems žmonėms kaip Čarlzas ir Francis, ir klausė tokių tam metui revoliucinių dalykų: „Ar viskas gerai, jei bažnyčioje gros gitara?“

Čarlzas ir Francis tarnavo didelėje Metodistų bažnyčioje, o žmonių buvo sausakimšai. Aš šlubčiojau su ramentais, nekantriai laukdamas žodžio iš jų, kad „kažkam čia sulūžusi koja ir Viešpats nori jį išgydyti...“ Bet nieko panašaus neišgirdau. Klausydamas kiekvieną skelbiamą žodį galvojau - aš būsiu sekantis: „Sinusitas“, „Nugaros problemos“, „Širdies liga“, bet žodžio „sulaužyta koja“ - nebuvo.

Aš žinojau eilutę „Jo žaizdomis buvote išgydyti“ (1 Pt 2:24). Aš žinojau, kad žinojau, kad tai buvo tiesa. Tai buvo apreiškimas man ir apie mane. Svarbu buvo tik tai, kaip mano išgydymas įvyks. Aš maniau, kad žinau - Čarlzas ar Francis turės žodį man. **Tai realiai galėjau matyti savo prote.**

Aš maniau, kad buvau tikėjime ir nekantriai laukiau norimos pabaigos, galvodamas, kad tai ir buvo tikėjimas. Aš buvau emocionaliai pakylėtas ir maniau, kad ir mano tikėjimas „aukštumoje“. Išoriškai aš bandžiau atsipalaiduoti, bet emocionaliai buvau kaip šūnytis, kuris maldauja nors trupučio dėmesio – „Nagi, Viešpatie, argi tu nematai manęs? Tark žodį per Čarlzą ir Francis, liepk jiems mane pakviesti ir aš žinau, kad būsiu išgydytas“.

Laikykis šitos minties

Abraomas neturėjo vaikų, jam buvo 80 metų. Pradžios 15:1-6 Viešpats pasirodė Abraomui ir Abraomas patikėjo Viešpaties pažadu, kad jis taps didžios tautos tėvu ir turės palikuonių tiek, kiek žvaigždžių danguje.

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Karaliaus Jokūbo vertime 4-5 eilutės sako, kad Viešpats jam apsiereiškė ir „išvedė jį laukan“. Visi kiti vertimai panašiai sako, kad Viešpats išvedė jį iš palapinės, kad parodytų žvaigždes.

Anksčiau esu girdėjęs rabinų mokymą, kad „jį išvedė į išorę“ (taip moko rabinų mokykloje) - tai reiškia, kad Viešpats išvedė savo Dvasia Abraomą į kosmosą, kad parodytų visą visatą, ir tada pasakė „Dabar pažiūrėk į žvaigždes ir pabandyk, ar galėsi jas suskaičiuoti. Pas tave bus tiek palikuonių!“

Visiškai aišku, kad išvedęs jį iš palapinės ar į kosmosą, Viešpats davė Abraomui paveikslą, ant kurio jis pastatė savo viltį. Abraomas pats nesukūrė šito paveikslo, kaip aš tai padariau galvodamas, KAIP Viešpats išgydys mane. Abraomas leido Viešpačiui parodyti jam tą paveikslą užuot bandęs įsivaizduoti, kaip Viešpats tai padarys.

Atgal prie Džono pėdos

Bet jokie žodžio per Čarlzą ir Francis tą vakarą nebuvo. Buvau labai nusivylęs, maldos kambarys buvo paskutinė mano viltis. Jaučiausi taip, lyg man skirta porcija mėsos kažkur liko dar nepateikta, kai visi kiti jau turėjo savo maistą lėkštėse. Buvo pranešta, kad visi, kurie negavo žodžio ir kuriems reikia maldos, kviečiami į kambarį šalia salės, taigi aš nuėjau.

Aš tiesiog žinojau, kad jei Čarlzas ir Francis dės rankas ant manęs, aš būsiu išgydytas. **Mano „tikėjimas“ iš tiesų buvo viltis, kuri priešė paveikslą, kaip tai įvyks!** Aš galvojau, kad Dievas galėtų išgydyti mane. Gerai, atsakymo neradau už durų Nr.1 - negavau žodžio per Čarlzą ir Francis susirinkime, taigi pabandysiu duris Nr.2, t.y. maldos kambarį.

Aš sau pasakiau, jog nesvarbu, kad tai neįvyko visiems matant, norėti šito buvo išdidumas ir aš dėl to atgailavau, kai pamačiau tą bjaurų dalyką savyje. Taigi aš pasakiau: „gerai, Tėve, tas maldos kambarys man tiks, jie dės rankas ant manęs ir aš vis tiek būsiu išgydytas“ (Ar aš buvau tikėjime?)

Apie dešimt žmonių išsirikiavo eilėje, ir mano siaubui, Čarlzo ir Francis nebuvo su mumis, meldėsi tik šlovintojų grupė, kuri keliavo su jais, „Amigos“ (draugai)!!!

„Amigo“ (draugas) uždėjo rankas man ant galvos ir trumpai pasimeldė dar nespėjus man išreikšti savo nusivylimo ir nespėjus paklausti, kur dingo Čarlzas ir Francis, ir aš savo pėdoje nepajutau jokie pasikeitimo.

Lemiamas momentas - kai viltis tapo tikėjimu

Aš nusiviedžiau šalin ramentus ir pasakiau: „Gerai, Tėve, nesvarbu, kad nebuvo Čarlzo ir Francis, juk vis tiek jie nėra jokie gydytojai, - Tu esi. „Amigos“ nėra gydytojai. Tu esi. Taigi, gerai, o tai reiškia, kad jų malda yra tokia pat gera kaip Čarlzo ir Francis, nes Tu esi Gydytojas, taigi viskas OK“.

Aš gerai prisimenu tą momentą, kai galėjau priimti arba nepriimti tą vakarą savo išgydymo, nors tuo momentu aš nežinojau, ar mano tikėjimas teisingas. Aš norėjau eiti namo ir kurį laiką dėkoti Tėvui ir Viešpačiui už išgydymą. Tai buvo persilaužimo momentas.

Dievo, bet ne Abraomo paveikslas

Atkreipkite dėmesį į įvykių eigą: 1) Abraomas gavo pažadą iš Viešpaties, kad jis turės savo kraujo ir kūno palikuonį, ir tuomet 2) paveikslas žvaigždžių danguje turėjo sutvirtinti tą pažadą. Tai reiškia, kad kiekvieną naktį, kai jis žvelgė į jį supantį peizažą, kiekvieną kartą, kai žiūrėjo į naktinį dangų, jis turėjo vizualinį patvirtinimą, kuriuo jis parėmė savo viltį - ne tikėjimą - dar ne!

Dievas davė jam paveikslą, jis nesugalvojo jo pats. Jis negavo „žodžio“ nuo Viešpaties ir po to nebandė įsivaizduoti, kaip tas žodis turi išsipildyti, kurdamas vaizdą prote savo emocijų pagalba. Jis leido, kad Viešpats jam suteiktų tą paveikslą.

Viltis matant žvaigždes, buvo sielos sritis. Tai sužadino Abraomui viltį. Jis dabar turėjo pažadą ir vaizdinę priemonę, kad sieloje būtų tas „pasitikintis laukimas“. Jis nežinojo, kaip tai įvyks, tik tai, kad Viešpats pasirodė jam kaip Viešpaties žodis, kuris davė jam pažadą ir vizualinę priemonę (Daugiau apie tai jūs galite rasti cd/mp3 serijoje „AŠ ESU; Kas yra Jėzus ir iš kur Jis atėjo“).

Kaip aš buvau išgydytas

Savo viduje aš uždegiau „tikėjimą“, iš tiesų - viltį, kai tikėjausi būti pakviestas susirinkime į priekį, po to - maldos kambaryje, po to kai nusprendžiau, nesvarbu, kas melsis ar Čarlzas ir Francis ar muzikos grupės narys, juk Viešpats yra Gydytojas.

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Mano prote viltis buvo inkaras mano sielai, aš pakeičiau savo regėjimą, kad būsiu išgydytas tarnavime tuo, kad pats Viešpats išgydys mane. Aš nesistengiau įsivaizduoti ar pats kurti vaizduotėje Jėzaus regėjimo, aš tik nukreipiau savo dėmesį nuo žmogaus, leisdamas, kad tie paveikslai ir vaizdiniai išnyktų ir pradėjau ieškoti Tėvo ir Viešpaties pažinimo. Tiktai.

Aš ėmiau lėtai vaikštinėti pirmyn ir atgal ant savo ramentų po dabar jau tuščią bažnyčią, susitelkęs į garbinimą ir dėkojimą už savo išgydymą. Aš dėkoju Jam už Hanterius, už „Amigos“, už tai, kad „Jo žaizdomis buvome išgydyti“ (1 Pt 2:24).

Kryptis vertikaliai

Greitai mano dėkojimas pasikeitė tyru garbinimu. Aš garbinau Tėvą ir Viešpatį tik už tai, kas jie yra. Tai dariau tik iš meilės, dėkodamas už gyvenimą, kad galėjau būti tą vakarą tenai, tik dėl to, kad mylėjau Tėvą ir Viešpatį. Perėjau vieną kartą per bažnyčią. Grįžau kitu keliu. Praėjau dar kartą. Ketvirtą kartą buvau tiesiog pagautas į garbinimą, mažai suvokdamas ir nesirūpindamas, kur aš buvau, kokia buvo mano pirminė garbinimo priežastis ir dėl savo išgydymo, tų pradinių motyvų nei minčių neliko manyje. - Aš tiesiog mylėjau Tėvą.

Aiškliai prisimenu, kai eidamas penktą kartą per bažnyčią buvau pasinėręs į garbinimą ir staiga atkreipiau dėmesį į intensyvų karštį savo pėdoje. Aš pažiūrėjau žemyn į gipsą ir nieko nepamačiau. Bet stiprus karštis be skausmo vėrė kaip tik tą sritį mano pėdos viršuje, kur buvo sulaužyti kaulai.

Staiga aš tai pamačiau - mano akys atsivėrė Dvasios sričiai - šviesos taškas per tris sekundes išsiplėtė iki citrinos dydžio, tris sekundes pasiliko tokio dydžio ir po to akimirksniu susitraukė ir išnyko. Aš pažiūrėjau į savo kojų pirštus ir jie jau nebuvo violetiniai. Nuo operacijos praėjo vos tik 72 valandos, bet dabar mano kojų pirštai buvo normalios spalvos ir aš galėjau pajudinti juos po tvirtu gipso sluoksniu.

Aš išsigandau ir vėl pradėjau dėkoti ir garbinti ir greitai parvykau namo. Pasakiau savo mamai, kas nutiko, nors buvau nusiteikęs gana skeptiškai. Barb ir aš tuo metu draugavome, o jos brolis buvo chirurgas ortopedas. Taigi kitą popietę jis apžiūrėjo mano pėdą, ir negalėjo patikėti, kad buvau susilaužęs kaulus, nes jis matė normalią pėdą gipse. To man jau pakako!

Aš grįžau namo, prisipyčiau vonelę vandens, pasiėmiau iš virtuvės stalo stalčiaus didelį peilį, sumirkiau ir nupjoviau tą gipsinį įtvartą. Mano mama buvo išsigandusi. Aš pasakiau jai, kad buvau išgydytas, ir kad nesirūpintų. Mano pėda iš tiesų buvo normali ir aš sekančią dieną grįžau į darbą. Tycony stovykla - štai ir aš!

Kur čia buvo pasikeitimas? Aš tikėjau viltimi. Štai čia aš pratęsiu kitą savaitę.

Viltis. 3 dalis

John Fenn, 2011 m. rugpjūčio mėn. 20 d., www.supernaturalhousechurch.org

Tęsiu rugpjūčio 6 dienos straipsnį apie viltį

Aš dalinausi mintimis apie tai, kad Žydams 6:19-20 sako, jog viltis yra sielos inkaras. Ji paprastai sumaišoma su tikėjimu, bet ji nėra tikėjimas. Viltis yra mūsų sielai, ji įtvirtina mus gyvenime kaip inkaras – viltis yra „pasitikėjimas laukiama pabaiga“. Aš taip pat pasidalinau pirmoje serijos dalyje, kaip Viešpats aplankė mane ir mokė apie tai, kaip žmonės mąsto paveikslais.

Serijos apie viltį 1 dalyje aš rašiau, kaip Viešpats parodė Abraomui visas žvaigždes ir paklausė, ar jis gali jas suskaičiuoti ir pasakė, kad tiek bus jo palikuonių, kiek tų žvaigždžių. Aš dalinausi mintimis, kaip man buvo pagydyti 3 pėdos kaulai, kaip mano viltis, kuri maniau, kad buvo tikėjimas, pasikeitė į tikrą tikėjimą.

Ji buvo mūsų vyriausio sūnaus mokytojos padėjėja. Ištekėjusi, trijų vaikų mama. Mes išgirdome apie jos smegenų vėžį, praėjus kelioms savaitėms po diagnozės. Tuo metu ji gydėsi Kolorado Universiteto Sveikatos moksliniame centre Denveryje, kuris buvo 45 minutės kelio nuo mūsų gyvenamos vietos prie Boulder.

Aš nuėjau į ligoninę. Ji gulėjo lovoje ir buvo labai silpna. Aš pasidalinau apie tai, kad Dievas šiandien gydo. Ji apie tai nežinojo, nors pažino Viešpatį, bet šia tema jos bažnyčioje nebuvo diskutuojama. Taigi, jai tai buvo nauja.

„Mes juk neviešpataujame jūsų tikėjimui, bet esame jūsų džiaugsmo talkininkai, nes (savo) tikėjimu jūs stovite...“ (2 Kor 1:24). 5
www.namu-baznycia.lt, namu.baznycia@gmail.com

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami išpūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Nebuvo vilties dėl jos išgydymo. Auglys buvo viduryje smegenų, kumščio dydžio. Dėl tos buvimo vietos operacija galėjo pašalinti tik jo dalį, ir jie sakė, kad jis vėl ataugės.

Atgijo viltis

Kai aš pasidalinau, kad Jėzus šiandien tebegydo – tai buvo pirmas pozityvus dalykas, kurį jį išgirdo per pastarąsias savaites. Ji atidžiai klausė, ką Viešpats mane mokė apie vėžį ir „dalykus iš savo gyvenimo“. Jis pasakė, kad kaip figos medis Morkaus 11 skyriuje nudžiuvu iš šaknų, kai Jis įsakė, taigi mes taip pat galime įsakinėti su valdžia „dalykams savo gyvenime“.

Jis paaiškino man ir dabar aš jai, kaip vėžys, infekcija, virusai ir kiti, kurie turi gyvybę savyje, bet ta gyvybė juose yra mirtis, ir kad galima įsakyti jiems mirti. Mes naudojome šiais nurodymais meldamiesi už mūsų mažus vaikus, įsakinėjome peršalimams, pakilusiai temperatūrai ir ligoms numirti ir jų kūnams būti išgydytiems. Kartais rezultatas buvo matomas nedelsiant, kartais pasikeitimą pastebėdavome per 24-28 valandas, bet visada, kokia tai bebūtų liga, jos poveikis žymiai susilpnėdavo (kai kuriuos gali sudominti mano CD/mp3 serijos „Išgydymo mokykla“ ir „Pati svarbiausia tiesa, kurią išmokė mane Viešpats apie išgydymą“).

Tikėk viltimi

Ji buvo sužavėta galimybės, kad gali būti išgydyta. Bet aš atsakiau tuoj pat melstis už ją. Aš mokiau ją, daviau jai paklausti įrašų kasetėse (tai buvo 1985 metai) su Rašto vietomis apie išgydymą, daviau Bibliją ir paprašiau, kad ji paskaitytų Morkaus 11 skyrių ir kiekvieną išgydymo pavyzdį Naujajame Testamente bei pažadėjau sugrįžti po savaitės. Aš norėjau, kad ji paskaitytų ir pamąstytų apie išgydymą bei daviau jai laiko, kad ji priimtų iš Viešpaties apreiškimą apie išgydymą.

Rom 4:18 sako tai apie Abraomą; „Nesant jokios vilties, patikėjo viltimi, kad jis taps daugelio tautų tėvu, kaip jam buvo pasakyta: „Tokia bus tavo sėkla“.

Atkreipkite dėmesį į įvykių eiga: 1) Viešpats davė pažadą Abraomui, 2) Pažadas pagimdė viltį, 3) Abraomas patikėjo viltimi.

Triušio pėdsakais (nedidelis nukrypimas nuo temos)

Nors mes kalbame apie 1) ir 2) punktus iš eilės, bet aš turiu trumpam sugrįžti į 1) punktą - Abraomas gavo pažadą iš Dievo. Daugelis žmonių bando turėti tikėjimą, tikėti Dievu dėl išgydymo, finansų ar dėl ko nors kito, iš tiesų nepraleidę laiko Jo Buvime, kad visų pirma gautų pažadą.

Daugelis mano, kad jiems tik reikia išsirinkti skyrių ir eilutę ir stovėti ant jos, pritaikyti ją sau, ir tada jos laikytis. Jų mąstymas yra toks, kad mes turime rašytinį Dievo Žodį, kuris yra apreiškimas ir tai viskas ko mums reikia. Užtenka tik pasirinkti eilutę. Jei tai būtų tiesa, žmonės išsigelbėtų tik skaitydami Bibliją, nes vien tik ją skaitant plauktų apreiškimai. Tačiau tiesa yra tokia, kad kiekvienas mūsų turi turėti asmeninį apreiškimą, kad pakiltų tikėjimas ir viltis.

Mato 16:17-18 Jėzus pasakė, kad apreiškimas, jog Jis yra Kristus, Gyvojo Dievo Sūnus ateina nuo Tėvo ir visa bažnyčia yra pastatyta ant šito apreiškimo uolos. Jis sakė, kad pragaro vartai negalės išstovėti prieš šitą apreiškimą (Petras nėra uola. Jėzus čia vadina jį „mažu akmenėliu“ – Petros. Bet ant šios apreiškimo uolos pastatyta bažnyčia. Jėzus naudoja žodį – „Petra“ – didžiulė uola, kaip kalnas).

Apreiškimas yra būdas kaip veikia Kristaus kūnas, pradėdamas nuo pirmo apreiškimo iš dangaus, kad Jėzus yra Viešpats. Štai kodėl aš iš karto nesimeldžiau dėl moters su smegenų vėžiu – ji neturėjo apreiškimo, todėl aš žinojau, kad mano maldos nepadės. Abraomui neužteko tik trokšti sūnaus, tuomet nuspręsti kažką išsirinkti, kad galėtų ant to stovėti ir tikėti kol pamatys sūnų realybėje. Jam visų pirma reikėjo gauti apreiškimą iš Dievo.

Jei tu skaitysi Evangelijose išgydymų aprašymus, daugelį kartų Jėzus sakė žmonėms „Tavo tikėjimas išgydė tave“. Tuose pavyzdžiuose aišku, kad kiekvienas žmogus turėjo apreiškimą, kas buvo Jėzus ir ką Jis gali padaryti dėl jų (ir vėl „Išgydymo mokykla“ ir taip pat „Žydiškėmis akimis“ CD/mp3 galite sužinoti daugiau apie tai).

Kaip buvo pagydyta mano koja? Aš žinojau gavęs šviežią apreiškimą, kad 1 Pt 2:24 buvo man ir apie mano koją. Ne protinis suvokimas, bet aš turėjau praleisti laiką ligoninėje garbindamas, galvodamas, priimdamas tą apreiškimą ir žinodamas, kad jis man. Štai kodėl aš turėjau viltį. Abraomo vilties priežastis buvo ta, kad jis turėjo pažadą.

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Štai kodėl mano patarimas, kiekvienam, kuris „stovi“ yra grįžti atgal į punktą 1) Grįžkite atgal į paskutinį dalyką, kai jūs žinojote, kad Viešpats kalbėjo jums ir parodė jums arba Rašte atskleisdamas jūsų situaciją. Jei jūs, stovėjote be šito apreiškimo, praleiskite laiką skaitydami Raštą, meldamiesi, ypač garbindami ir laukite prieš Viešpatį apreiškimo, kad jis nori jus išgydyti, patenkinti jūsų poreikius, koks bebūtų atvejis - visų pirma gaukite apreiškimą, tuomet jis pagimdys viltį. Triušio pėdsakų pabaiga.

Kaip Abraomas perėjo nuo vilties prie tikėjimo

Kaip Abraomas „tikėjo viltimi“? Rom 4:19 parašyta: „Jis nenusilpo tikėjime, kai **jis laikė** savo kūną (visiškai) bejėgišku, kuris buvo geras kaip miręs, nes jam buvo apie 100 metų, arba kai jis laikė Saros kūną nevaisingu“ (Išplėstinis vertimas)

Atkreipkite dėmesį, kad jis suvokė savo ir Saros natūralią kūno būklę. Tikėjimas tai nėra neigimas, arba atsisakymas pripažinti natūralių aplinkybių. Tikėjimas nevadina to, kas yra taip lyg to nebūtų.

Procesas, kai tikima viltimi

Žydams 11:13 apibūdina procesą, kaip žmogus gyvena tikėdamas viltimi. Čia kalbama apie platesnį dangaus pažadą ir Dievo Karalystę: „Jie visi mirė tikėdami, dar negavę pažadėtųjų dalykų, bet (1) iš tolo juos regėdami, (2) buvo įsitikinę jais ir (3) priėmė juos, (4) išpažindami, jog jie žemėje svečiai ir keleiviai“.

Kai visų pirma ateina apreiškimas - Abraomai, aš noriu padaryti iš tavęs tautą. Arba moteriai ištiktai vėžio „kurio žaizdomis jūs buvote išgydyti“ - tai jums yra „regėjimas iš tolo“. Mes gavome apreiškimą. Mes matome pažadą. Tai galimybė - ji matoma iš tolo. Bet tada pasakyta - „jie buvo įsitikinę.“ Įsitikinę pažadais, kuriuos Dievas jiems davė. Štai kodėl aš palikau tą moterį skaityti eilutes apie išgydymą, ir uždaviau jai tą „namų darbą“ skaityti apie tai, kaip Jėzus gydė žmones Evangelijose.

Abraomas ėjo nuo to momento, kai gavo pažadą, iki tos stulbinančios vizualios priemonės apie žvaigždes tikėdamas viltimi. Pažadas ėjo nuo „Iš tiesų? Man?“ iki „Aš tikiu“. Nuo „iš tolo“ iki „įsitikinimo“. Tada pasakyta, kad jie „priėmė (pažadus) - padarydami juos savais, asmeniniais pažadais. Bet tai atėjo tik kai jie pamatė juos iš toli, tada tapo įsitikinę.

Aš sugrįžau į ligoninę apie vidurdienį, praėjus 5 dienoms po pirmo vizito pas tą moterį pirma pašnekėjęs su mūsų sūnaus mokytoja, ar ji jau atliko tą namų darbą. Kai aš atvykau ji buvo labai susijaudinusi, nors prieš dvi valandas, maždaug 10 valandą ryto jai buvo padarytas rentgeno tyrimas, kuris rodė, kad auglys vis dar tebėra kumščio dydžio.

Aš paklausiau jos ar ji yra pasiruošusi, kad uždėčiau ant jos rankas. Jis atsakė, kad yra pasiruošusi. Aš paklausiau ar jinai žino kas įvyks, kuomet aš tai padarysiu, o ji atsakė: „Žinoma, kad aš būsiu išgydyta!“ Aš žinojau, kad ji atliko savo namų darbus ir Tėvas davė jai pareiškimą, kad Jo valia išgydyti ją. Pirmiausiai ji matė pažadą iš toli, o tai pagimdė viltį. Kai jinai skaitė ir klausė apie išgydymą, apreiškimas atėjo ir ji buvo įtikinta. Tada ji priėmė pažadą, padarydama jį savu.

Aš uždėjau rankas ant jos galvos ir mes pradėjome garbinti ir dėkoti už jos išgydymą. Tada aš įsakiau vėžiui mirti ir nudžiūti kaip figos medžiui Morkaus 11 skyriuje, ir jos kūnui būti išgydytam, ir mes toliau garbinome. Visa tai tęsėsi maždaug tris minutes. Aš pasakiau jai toliau garbinti, o pats išėjau.

Po šešių dienų aš vėl sugrįžau į ligoninę ir sužinojau, kad ji buvo perkelta į reabilitacijos palatą, kur jai padėjo atsistoti ant kojų, ir sutvirtinti raumenis. Ji sakė, kad tą dieną kai mes meldėmės, jie apie 3 valandą dienos jai darė dar daugiau tyrimų ir dar vieną rentgeną. Popietiniai tyrimai rodė, kad auglys stebuklingai susitraukė iki mažo pirštelio dydžio, tai įvyko kažkur tarp 10 valandos ryto ir 3 valandos dienos. Ji buvo smarkiai sužavėta, greitai pervesta tęsti reabilitaciją ir atgauti jėgų bei visiškai išgydyta.

Kaip jūs ar aš gauname tą pradinį apreiškimą ir pažadą iš Viešpaties dėl savo situacijos? Apie tai kita savaitė.

Gausių palaiminimų!

John Fenn

www.supernaturalhousechurch.org

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokinytės procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Viltis. 4 dalis. Apreiškimo gavimas. 1 dalis

John Fenn, 2011 m. rugpjūčio mėn. 27 d., www.supernaturalhousechurch.org

Kaip Jėzus mokė mane girdėti Tėvo balsą. 3 DVD serijos, 55 min. mokymas, kurį John įrašė Helsinkyje Suomijoje „Heaven TV 7“ krikščioniškoje televizijoje. Šiose serijose rasite detales iš 1986 metų Jėzaus mokymo aplankymo, ko Jėzus mokė John. Kai jūs žiūrėsite šituos video suprasite, kad Jis kalbėjo jums visą jūsų gyvenimą, bet jūs negalėjote suprasti kaip Jis kalba. Kai jūs imssite taikyti tai, ką Jėzus mokė John, jūs suprasite kaip aiškiau girdėti Jo balsą ir vaikščioti gilesniame bendravimo lygyje su Juo.

Dievo kelių pažinimas audio knyga (cd/mp3) tai praplėstas Dievo laikų vykdymas (Persuading the Seasons of God). Kai „Vykdymas“ buvo pabaigtas John patyrė paėmimą į dangų. „Dievo kelių pažinimas“ („Knowing the ways of God“) pasakoja apie kelionę į dangų, aprašo kitus Viešpaties mokymo aplankymus, kuriuos John patyrė per eilę metų. „Vykdymas“ - čia gilinamasi į tokias temas kaip šventumas, garbinimas ir dar daugiau!

Sveiki visi,

Aš sugrįžau po 2 savaitių tarnavimo išvykos į Europą, teko atsakyti į 350 e-laiškų, plus telefono skambučiai ir darbas ofise – dėkoju už kantrybę ir supratimą.

Kaip gauti tą pradinį apreiškimą iš Tėvo?

Čia aš pabaigiau praeitą savaitę, ir tai pradeda seriją kaip gaunamas apreiškimas.

Apšvietimas – apreiškimas

Žydams 6:4-6 rašoma apie subrendimo lygį, kurio reikia, kad žmogus sąmoningai atmetų Viešpatį, ir autorius pradeda nuo pradinio tikėjimo lygio, o baigia „ateinančio amžiaus jėgomis“ (Dvasios dovanos).

Bet pirma dalis sako štai ką: „Nes neįmanoma tiems, kurie kartą buvo **apšviesti**, ir paragavo dangiškos dovanos...“

Aišku, kad „paragavo dangiškos dovanos“ - tai atgimimas iš aukšto, kai patikima, kad Jėzus yra Viešpats. Bet prieš tai paminėta, kad žmogus „buvo apšviestas“. Beveik kiekviename vertime randame žodį „apšviestas“. Kas tai yra ir kodėl tai įvyksta prieš „paragavimą dangiškos dovanos“?

„Apšvietimas“ – būtent čia gimsta viltis. Tai pradinis kontaktas ir apreiškimas, kurį žmogus gauna iš Tėvo, kai atgimsta iš aukšto arba vėliau, kai priima iš Jo pažadus.

Graikiškame žodyje „photizo“, „phos“ reiškia „šviesa“. Tai reiškia apšviesti, teikti šviesą, šviesti.

Prisiminkite tą laiką, kai jūs dar nebuvote atgimę. Kiek praėjo laiko, nuo tada, kai jūs pirmą kartą pradėjote galvoti apie Jėzų ir iki to momento, kai atgimėte? Tas procesas, kuris vyko yra apšvietimas. Jūs turėjote patirti tai, kad galėtumėte „paragauti dangiškos dovanos“, tai yra gimėte iš aukšto.

Tai buvo tas žvejys...

Jono 1:35-42 pasakoja mums, kad Petro brolis Andrejus buvo Jono Krikštytojo mokinys. Vieną dieną Andrejus (su juo buvo dar vienas mokinys), pamatė einantį Jėzų ir sušuko: „Žiūrėkite, Dievo Avinėlis!“

Andrejus paliko Joną ir nuėjo pas Petrą pranešti: „Mes radome Mesiją“, ir jis atvedė jį pas Jėzų. 42 eilutė mums pasakoja, kad kai Jėzus sutiko Petrą, Jis pasakė „Tu esi Simonas Jonos sūnus, bet vieną dieną būsi Kefas“ (Graikų kalboje „Petros“ - mažas akmuo, arba anglų kalboje - Petras).

Tą pirmą kartą tai ir buvo visas jų susirinkimas. Nieko daugiau. Andrejus pareiškė, kad Jėzus - Mesijas, bet Petru tai dar nebuvo įrodymas, o tik proga pamąstyti.

Kitą kartą mes matome Jėzų ir Petrą Lk 5:1-11. Jėzus išsinuomavo Petro valtį, kad galėtų kalbėti iš jos.

Būdamas doras žmogus, baigęs kalbėti norėjo susimokėti už valtį. Jis liepė Petru ir jo verslo partneriams Jokūbui ir Jonui irtis į gilesnius vandenis ir užmesti **tinklus**. Visi angliški vertimai, kuriuos aš žiūrėjau (šeši iš jų), sako „tinklus“. Nors Petras užmetė vieną tinklą.

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokinytės procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Triušio pėdsaku

Žūklė buvo pagal Jėzaus komandą - mažiausiai du tinklai. Nors dėl to, kad jie netikėjo, ar nepakluso, jie naudojo vieną tinklą, ir 7 eilutė sako mums, kad laimikis buvo toks, kad vos nenuskandino valčių.

Tai įdomus „triušio pėdsakas“ – kai Viešpats duoda komandą, ir mes nepaklūstame arba paklūstame ne tokiu būdu, dangus nepakeičia savo sprendimo - šiuo atveju Jėzus vis tiek davė jiems tinklus pilnus žuvies, ir jie buvo atsakingi už tai, kad naudojo tik vieną tinklą ir, kad valtys buvo perpildytos.

Taip dažnai žmonės nori pakeisti Viešpaties jiems skirtas instrukcijas ir tada mažų mažiausiai patiria netikėtas komplikacijas, o blogiausiu atveju tikrą katastrofą. Jėzus stovėjo greta, kai dvi ar daugiau valtys buvo pavojuje nuskęsti ir jų įranga tinklai buvo sutraukti dėl didelio pagautų žuvų kiekio. Jis nebuvo atsakingas už jų netikėjimą ir nepaklusnumą, ir Jo elgesys nuo to nepasikeitė. Jis nėra atsakingas ir dabar mūsų gyvenimuose, kai mes padarome kažkokią kvailystę. Dangus kuria planus pagal įsakymą, jei mes pakeičiame būdą kaip mes paklūstame, kenčiame dėl pasekmių ir turime kaltinti už tai tik pačius save.

Atgal apie Petrą ir apšvietimą

Žinoma, matydamas stebuklą, Petras krito ant kelių ir atgailavo, šį kartą užuot vadinęs Jėzų „šeimininku“, kaip jis tai darė 5 eilutėje, kai jis nenoriai ir iš dalies pakluso dėl vieno tinklo, čia jis pavadino Jėzų „Viešpačiu“.

Kas tuo metu vyko Petro prote ir širdyje, tarp to laiko kuomet Andrejus pristatė Petrą Jėzui paskelbdamas, kad Jis yra Mesijas, ir šio stebuklo? Tai buvo apšvietimo periodas.

Petras turėjo apsvarstyti savo brolio pareiškimą. Mes nežinome kaip ilgai tai truko, bet man tai truko kelis mėnesius.

Vokiečių klasė, 10kl. Northwestern vidurinė mokykla, Kokomo, Indiana.

Vokiečių klasėje man buvo lengva, ir aš dažnai pabaigdavau savo darbą anksti. Štai kodėl Janny tapo mano geriausia drauge. Ji buvo Dvasios pripildyta Romos katalikė, kuri sakė pažįstanti Dievą nepaisant bažnyčios liturgijos. Ji pasakojo man apie Jėzų, kai mes pabaigdavome savo darbą vokiečių klasėje.

Aš buvau episkopas ir turėjau tą pačią liturgiją, taigi buvau sudomintas. Kai ji pradėjo man kalbėti apie Jėzų, prasidėjo apšvietimo procesas. Iškilė klausimas, kuo aš tikėjau esant Jėzų, ir tada, ką gi aš darysiu su tuo, kuo aš tikiu.

Po metų ar panašiai Petras Jėzų pirmą kartą pavadino „Viešpačiu“ ir paliko žvejybą, Jėzus klausė savo mokinių, kuo Jį laiko žmonės. Pokalbis aprašytas Mato 16:13-20, ir jie pranešė, kad Jėzus yra prisikėlęs Jonas Krikštytojas, Jeremijas ar kitas koks pranašas. Tada Jėzus paklausė: „O kuo jūs mane laikote?“ ir Petras prakalbo: „Tu esi Kristus, gyvojo Dievo Sūnus!“

17 eilutėje Jėzus pasakė jam, kad: „ne kūnas ir kraujas tau tai apreiškė, bet mano Tėvas, esantis danguje.“

Kūnas ir kraujas - tai žmogaus mąstymas. Aš dariau tą patį, ką turėjo padaryti Petras, ir tą patį dalyką jūs turėjote padaryti, jei atgimėte iš aukšto. Jūs klausėte, ką „kūnas ir kraujas“ sako apie Jėzų - galbūt jūsų kelias vedė į kitas religijas, filosofiją, ar tyrinėti pasaulio nuodėmę. Bet Šventoji Dvasia iš tiesų jus vedė, atskleisdama Jėzų, per apreiškimą ir apšvietimą traukdama jus prie Tėvo.

Tėvas teikia įrodymą

Aš stebėjau kaip Janny ir jos draugas Vic gavo atsakymą po atsakymo į savo maldas, ir tai buvo įrodymas, kurio man reikėjo, kad patvirtintų jos teiginius. Septynis kartus iš eilės jų maldos buvo atsakytos, daugiau nei aš galėjau tikėtis, ir aš atidaviau savo širdį Tėvui ir Viešpačiui Jėzui, patikėdamas juo kaip Viešpačiu.

Mano samprotavimas buvo toks: jeigu Jėzus tikrai tars lemiamą žodį paskutiniąją dieną, ir aš stovėsiu prieš Jį ir duosiu apyskaitą už visą gyvenimą, tada aš žinosiu, kad Jis pateiks savo liudijimą. Netgi jeigu dabar žmonės juoksis iš manęs arba netgi nužudys mane, Jo žodis bus paskutinis. Štai kodėl aš atgimiau.

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Įvykių mačiosio liudytojo paliudijimas, kad tai yra tiesa

Apd 5:32, Petras ir apaštalai buvo atvesti ir pastatyti prieš religinius lyderius ir jiems buvo įsakyta nepamokslauti Jėzaus vardu. Po to, kai Petras pasakė, kad jie nužudė Viešpatį ir pakabino Jį ant medžio, bet Tėvas prikėlė Jį iš mirties, jis pareiškė:

„Mes esame Jo ir tų įvykių liudininkai **ir Šventoji Dvasia...**“

Pastebėkite, kad Šventoji Dvasia buvo Jėzaus gyvenimo, mirties ir prisikėlimo liudytoja.

Petras girdėjo savo brolio pareiškimus, bet dabar pamatęs stebuklą su žuvimis, jis puolė ant kelių atgailaudamas ir tikėdamas. Nei jis nei aš, nei jūs, neįtikėjote Jėzumi be įrodymo.

Mes esame tik žmonės, mums reikia įrodymo, pavyzdžiui, apkaltinant žmogų padarius nusikaltimą. Tuo labiau Tėvas pateikia įrodymą Jėzaus teiginiams, nes čia sprendžiamas amžinybės klausimas?!

Kai Janny papasakojo man apie Jėzų, kažkas buvo sužadinta mano viduje. Tai buvo Jėzaus gyvenimo liudytojos darbas manyje. Mano dėmesys buvo nukreiptas giliai į save, į mano giliausias mintis.

Viltis sukuriama apšvietimo proceso metu. Tai paveikslas to, kas gali būti. Tėvas per Šventąją Dvasią parodo mums Jėzų, veikia mūsų širdyse, pakeičia mus iš cinikų ir netikinčių į pilnus vilties ir pasitikėjimo žmones, ir mes elgiamės pagal tą viltį bei malonę, ir iš to kyla tikėjimas.

Sekančią savaitę - daugiau apie šį procesą ir nuostabias eilutes, kur Jėzus moko apie tai... taigi kaip ilgai truko jūsų apšvietimo procesas, kaip ilgai Tėvas dirbo su jumis, rodydamas jums, atskleisdamas jums, kas yra Jėzus - ir kokį įrodymą pateikė liudininkė Šventoji Dvasia?

Apšvietimas / nušvitimas. 2 dalis

John Fenn, 2011 m. rugsėjo mėn. 3 d., www.supernaturalhousechurch.org

Praeitą savaitę...

Aš dalinausi mintimis apie tai, kaip Žyd 6:4 detalai paaiškina atgimimo iš aukšto procesą. Čia pradama nuo asmens, kuris yra „apšviestas ir paragavęs dangiškos dovanos...“. Aišku, kad dangiška dovana yra Jėzus, bet prieš tai, kaip mes priimame Jėzų, mes būname „apšviečiami“.

Ką pasakė Jėzus

Jn 6:45 Jėzus sako štai ką: „... kas išgirdo ir pasimokė iš Tėvo, ateina pas mane“.

Visų pirma mes išgirdome ir pasimokėme iš Tėvo, ir **TADA** atėjome pas Jėzų. Tai gali būti kai kam didelis netikėtumas, kad Tėvas rodo mums dalykus ir kalba mūsų širdžiai prieš mums atgimstant iš aukšto. Mes iš pradžių girdime ir mokomės iš Tėvo, ir TADA mes ateiname pas Jėzų.

Tai apšvietimo procesas, apie kurį aš kalbėjau.

Praeitą savaitę aš pasidalinau mintimis apie tai, kaip Petras pristatė Jėzų savo broliui Andriejui tvirtindamas: „mes radome Mesiją“. Po kurio laiko, mes nežinime kada, Jėzus pasiskolina Petro valtį pamokslavimui, atsidėkoja jam dideliu kiekiu sugautos žuvies, ir matydamas stebuklą, Petras krinta ant kelių ir išpažįsta savo tikėjimą Jėzumi.

Nuo tada, kai jam buvo pristatytas Jėzus ir iki tada, kol jis paliko savo valtį, kad Jį sektų, buvo laikas kai jis „girdėjo ir mokėsi iš Tėvo“.

Jėzus pasakė Jn 6:40: „... kad kiekvienas, kuris regi Sūnų ir tiki Jį, turėtų amžinąjį gyvenimą“.

Visų pirma mes MATOME Sūnų, tada tikime. Mes matome Sūnų širdyje, kuomet Tėvas per Šventąją Dvasią aiškina mums, kas Jis yra ir esminius dalykus: „Kodėl aš gimiau, koks mano gyvenimo tikslas, kad Dievas yra gyvas ir Jėzus YRA Viešpats ir vieną dieną aš stovėsiu prieš Jį?“

Mes pradėjome „matyti“, kas yra Jėzus, o TADA mes atėjome pas Jį ir atgimėme. Sūnaus „matymas“ yra apšvietimas.

„Mes juk neviešpataujame jūsų tikėjimui, bet esame jūsų džiaugsmo talkininkai, nes (savo) tikėjimu jūs stovite...“ (2 Kor 1:24) 10
www.namu-baznycia.lt, namu.baznycia@gmail.com

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Jūs taip pat tai patyrėte

Praeitą savaitę, aš pasidalinau mintimis apie tai, kaip mano draugė Janny pasakojo man apie Jėzų ir jos pasakojimas kartu su atsakymais į maldas, kuriuos aš stebėjau, vedė mane patikėti Jėzumi. Per tuos kelis rudens mėnesius 1974 metais Tėvas kalbėjo mano širdžiai, nors aš tuo metu ne visai supratau savo protu, kad tai būtent Tėvas per Šventąją Dvasią dirba su manimi.

Savo esybės gilumoje aš neaiškiai suvokiau, kad Dievas Tėvas pats klausė manęs, ką aš tikiu ir koks mano gyvenimo tikslas. Tas suvokimas buvo lyg šnabždesys ir nuolatinis balsas, be paliovos skatinantis mane patikėti tuo, kas yra Jėzus. Atrodo kiekvienu laisvu momentu aš vis buvau sugražinamas pamąstyti ir atsakyti į klausimą apie Jėzų.

O kaip jūs? Ar jūsų apšvietimo periodas buvo ilgas ar trumpas? Ar apreiškimas kas yra Jėzus plaukė jums kaip nenuilstanti banga į jūros krantą, o gal Tėvas dirbo su jumis mėnesiais ar metais?

Ar vienu ar kitu būdu, mes pirmiausia „matome“ Sūnų, tada mes tikime. Mes pirmiausia „girdime ir mokomės“ iš Tėvo, o tada ateiname pas Jėzų.

Ką atlieka apšvietimas

Mes turime daug terminų apibūdinti „apšvietimui“. Kai kurie pasakytų, kad jie gavo „rhema“ - žodį iš Viešpaties tuomet, kai Jis dirbo su jų širdimi. Kai kurie gali pasakyti, kad gavo apreiškimą kas yra Jėzus ir ką jiems reikia daryti. Aš manau, mes visi suprantame, kad tai buvo malonės laikas, kuris vedė į išgelbėjimą. Nesvarbu, kokį žodį mes pavartojame apibūdinti tai, kaip Tėvas atvedė mus iki sprendimo tikėti Jėzumi, bet mes visi tai patyrėme.

Įspėjimas: Nuomonė, kuria verta sekti †

Mano nuomonė yra tokia, kad dauguma bažnyčios kultūros ignoruoja šį apšvietimo laiką, nekantriai laukia, kad būtų pakeltos rankos, ir kad galėtų pridėti tas rankas prie sąrašo: „šį vakarą išsigelbėjo x žmonių“. Mes verčiam žmones priimti sprendimą, kai jie iš tiesų dar nepatyrė apšvietimo proceso. Mes norime užbaigti dangiško automobilio pirkimo procesą, sudaryti kontraktą, kai žmogus dar nespėjo suprasti, ką jis perka. Žmogus gali suvaidinti atgimimą, sakyti ir daryti teisingus dalykus, bet mano pastebėjimas, kad daugeliu atvejų, iš tiesų jis dar nėra atgimęs iš aukšto.

Štai ką aš turėjau galvoje: tai, kad esi paliestas Šventosios Dvasios nereiškia, kad esi atgimęs. Judas buvo dvylikos grupės narys, jie buvo pasiūsti apvalyti raupsuotų, gydyti ligonių, prikelti mirusių, bet Judas išdavė Jėzų. Taigi patirti Šventąją Dvasią nėra tas pats kaip gimti iš aukšto. Nes atgimimui iš aukšto žmogui iš tiesų reikia apšvietimo proceso PRIEŠ TAI, kai jis ateina pas Jėzų, kad galėtų „matyti“ Sūnų, girdėti ir būti pamokytu Tėvo.

Dar galiu pridėti, kad švietimo sistema nemoko žmonių apmąstyti dalykus. Esame vaizdo ir garso karta, kultūra moko žaibiškai priimti užuot stropiai iširti faktus.

Apšvietimo laikas sąlygoja asmens apmąstymus apie giliausius jo įsitikinimus ir priverčia jį išnagrinėti savo galutinį likimą. Sutrumpinant šį procesą yra padaromi paviršutiniški tikintieji.

Aš taip manau, kad viena priežastis, kodėl tiek daug tikinčiųjų gyvena kaip pasaulis, yra ta, kad jie niekada nesiekė būti apšviesti. Jie įtikėjo Jėzų todėl, kad mama ar tėtis taip darė, arba senelė, ar dėdė, teta, ar jaunimo grupės lyderis pasakė... bet kažkuriuo momentu jie turi tą kitą tikėjimą padaryti savu. Ir tai įvyksta tik tada, kai jie leidžia Tėvui parodyti jiems Jėzų, kai jie leidžia Tėvui pertekti jiems Savo mintis ir įtikinti juos dėl esminių dalykų: kodėl aš esu čia, koks mano tikslas gyvenime, kas yra Dievas ir kodėl aš turiu Jam tarnauti?

Apšvietimas: ne tik išgelbėjimui

Apšvietimas reikalingas prieš tai, kai mes „paragaujame dangiškos dovanos“. Petras papasakojo Jėzui apie savo apšvietimą, kad Jėzus yra Kristus, Gyvojo Dievo Sūnus, ir būtent ant šito apreiškimo ir yra statoma visa Dangaus karalystė. Jėzus pavadino tai išgelbėjimo „uola“.

Tai reišia, kad apšvietimas iš Tėvo apie Jėzų prasideda prieš išgelbėjimą. Ir viskas karalystėje vyksta tokiu būdu - karalystės raktai suteikiami per nuolatinį apreiškimą, kuris plaukia Tėvo.

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokinytės procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Nenuostabu, kad Paulius meldėsi „kad mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Dievas, šlovės Tėvas, duotų jums išminties ir apreiškimo dvasią Jo pažinimui ir apšviestų jūsų širdies akis, kad pažintumėte, kokia yra Jo pašaukimo viltis...“ (Ef 1:17-18)

Aš meldžiuosi šita malda dėl savęs beveik kiekvieną dieną, nes tai yra mano širdies nuolatinis šauksmas Tėvui - mokyk mane išminties ir savo kelių! Visi, kurie girdėjo mane asmeniškai žino, kad aš meldžiuosi taip kiekvieną kartą prieš pradėdamas mokytis... ir Tėvas VISADA ištikimas, kad duotų išminties ir apreiškimo Dvasią Jo pažinimui.

Kai tik žmogus kažką „mato“ savo supratimo akimis, tiek kiek Tėvas ir Jėzus nori, jis yra už tai atsakingas. Tas pažinimas ragina jus elgtis pagal apreiškimą.

Sekančią savaitę mes nagrinėsime, kaip patirti apšvietimą, ir ne tik vieną kartą, bet kad tai būtų gyvenimo stilius, nes tai raktas, kaip vaikščioti su Tėvu savo gyvenime. Tai ne tik turėti apreiškimą iš Jo, bet ir bendravimą - tai yra jausti Jo Buvimą viduje, ir galėti ten su Juo susijungti ... iki

Apšvietimas / nušvitimas. 3 dalis (6 punktai)

John Fenn, 2011 m. rugsėjo mėn. 10 d., www.supernaturalhousechurch.org

Kodėl Jėzus pasilikdavo su kai kuriais žmonėmis?

Kodėl kai kuriems žmonėms sunku palikti savo praeitį? Kodėl kai kurie pasirenka Jėzų ir nesigręžioja atgal, palieka už nugaros šeimas, draugus, seną gyvenimo stilių, bet kiti gyvena tarsi sendaikčių pasaulyje svyruodami tarp savo nuodėmingos praeities ir krikščioniškos dabarties? Kodėl kai kurie mokosi taip greitai, kai kiti nieko nepasimoko ir nesikeičia?

Siūlau pasvarstyti šešis punktus apie apšvietimą:

1) Kai žmogus gimsta, jis yra **Tuščias lapas** ant kurio bus rašoma - tėvai ir plati šeima pripildys jį žinių apie jį patį ir jį supantį pasaulį. Pagal Dievo planą, kai gimstame, mes nemokame nei kalbėti nei kontroliuoti savo kūno funkcijų - mes matome, jaučiame ir girdime pasaulį, kuris mus supa, ir visi šitie pojūčiai bei supratimas užrašomi mūsų Tuščiam lapas.

Viskas yra apreiškimas ir apšvietimas. Viskas yra nauja pirmą kartą. Kiekviena idėja, kiekviena mintis, kiekvieną kartą, kai mes matome tėvus, brolius ir seseris, draugus, jų aplinką - visa tai labai pirmą kartą.

Šis apšvietimas gali ateiti ir iš Dievo. Daugelis vaikų, jau šitame nekaltumo amžiuje, turi savyje veikiančią dvasių skyrimo dovaną. Dažnai vaikai sako, kad mato angelus, Jėzų, ar netgi būna paimami į dangų ir gauna nuostabių dvasinių žinių - išminties, pažinimo žodį apie brandžius dalykus Viešpatyje, kurie pranoksta jų amžių.

2) Visi šitie apreiškimai, kurie ateina iš tėvų, kitų vaikų šeimoje, senelių/ plačios šeimos, žiniasklaidos, draugų, mokyklos, bažnyčios gimdo **daugybę idėjų**. Vaikas nuolat priima informaciją ir instrukcijas.

Tėvai yra atsakingi padėti vaikui šias gausias idėjas pritaikyti kontekste. Visa tai yra apšvietimas ir apreiškimai, ir tie pirmi įspūdžiai jiems yra **tiesa**. Jei mama ar tėtis sako, kad jie yra blogi vaikai - tai tiesa. Jei mama ar tėtis sako, kad TV laida yra bloga - tai tiesa.

Jei tėvai sako, kad Jėzus juos myli - tai yra tiesa. Jei tėvas suduoda vaiko motinai - vaikas galvoja, kad tai tiesa - taip vyrai elgiasi su moterimis ir taip išreiškiama meilė.

Visi šitie apreiškimai vaikui atneša didelę gausybę idėjų ir jas reikia įvertinti. Idealu, kuomet tai padaroma su dievotų tėvų ir šeimos pagalba, ir galiausiai paties vaiko. Daugelis vaikų, kurie užauga krikščioniškuose namuose, niekada nepadaro tėvų tikėjimo savo pačių tikėjimu - jiems metų metais pamokslaujama, bet jie vis dar neturi savo pačių idėjų... Jiems reikia patiems įvertinti tą gausybę idėjų apie Dievą, juos pačius ir gyvenimą.

3) **Fiksuotos idėjos** yra šio įvertinimo rezultatas: iš gausybės idėjų vaikas susidaro sau fiksuotas (nekintamas) idėjas: savęs vertinimą, apie savo vietą šeimoje, tarp kaimynų, Dievo atžvilgiu, mokykloje, visuomenėje. Štai taip vaikas pradeda tapti asmenybe.

Fiksuotos idėjos susidaro iš to, kaip vaikas ar jaunas žmogus jaučia ir galvoja apie meilę, santykius, išsilavinimą, politiką, Dievą - apie viską!

„Mes juk neviešpataujame jūsų tikėjimui, bet esame jūsų džiaugsmo talkininkai, nes (savo) tikėjimu jūs stovite...“ (2 Kor 1:24). 12
www.namu-baznycia.lt, namu.baznycia@gmail.com

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Iš fiksuotų idėjų kyla emocijos ir jausmai - saugumas ar baimė, ramybė ar neramumas, pasitikėjimas ar neužtikrintumas dėl savęs ir dar daugiau. Tėvai daro pagrindinę įtaką tam **Tuščiam Lapui, Gausybei idėjų ir Fiksuotų idėjų** susidarymui, o studijos atskleidžia vaiko asmenybę, savęs vertinimą ir požiūrį į šį pasaulį, kuris beveik visas susidaro per pirmus penkis gyvenimo metus.

Iš tos Gausybės ir Fiksuotų Idėjų plaukia jausmai ir emocijos ir kai vaikas auga, jis daugeliu atvejų išmoksta padaryti savo emocijas paklusnias savo fiksuotoms idėjoms apie save ir aplinkinį pasaulį, užuot leidus emocijoms kontroliuoti jį patį.

Streso metu iš proto plaukia **Gausybė Idėjų**, bet tada asmuo išmoksta kontroliuoti tą gausybę ir padaryti klusnia **Fiksuotoms idėjoms**, ir čia prasideda jo gebėjimas kontroliuoti savo mintis/ emocijas.

Kai kuriems, deja, tai nepavyksta ir jie tampa emocionaliai nesveiki, o tai reiškia ir nesveiką gyvenimo būdą. Jie menkai sugeba išmintingai apsispręsti dėl draugų, santykių ir darbo. Jie bando susidaryti Fiksuotas idėjas, bet kai buvo klojamas jų Tuščio lapo pamatas, Tuščio lapo ir Gausybės idėjų laikas buvo toks pilnas konfliktų, kad jie neįstengė susidaryti išmintingų Fiksuotų idėjų... taigi netgi, kai jie ateina pas Viešpatį, jie klumpa gyvenimo kelyje darydami vieną po kito neteisingus pasirinkimus.

4) Iš fiksuotų idėjų ir jausmų kyla **Pasikartojančios idėjos** arba įpročiai. Asmuo ieško įvykių ir teiginių, kurie sutvirtina jo fiksuotas idėjas. Jie kartoja tai tol, kol susiformuoja įpročiai.

Tai gali apimti tokias temas, kaip indų plovimas, virtuvės kriauklė, kambarių tvarkymas, bažnyčios lankymas sekmadieniais, stebėjimas kaip tėtis elgiasi su mama ir kitomis moterimis arba kaip jie leidžia savo pinigus, ir su kuo jie praleidžia daugiausiai laiko.

5) Nuolatos kartodami šitas idėjas žmonės sukuria savo gyvenimo **perspektyvą**. Žmogus ieško kitų asmenų turinčių panašią perspektyvą ir vengia žmonių bei situacijų, kurios netelpa į jų normų ribas.

Perspektyva tampa gyvenimo stiliumi. Jų komforto zona yra gerai įtvirtinama. Jų mintys savaime seka jų perspektyva, ir jų perspektyva yra jiems tiesa. **Mintys, kurios prieštarauja jų perspektyvai yra atmetamos**.

Aš konsultavau trisdešimtmečių porą - visą valandą jis reikalavo, kad ji plautų indus (naudotų indaplovę) tokiu būdu, kaip jis nori ir aiškino, kad visi kiti būdai yra blogi. Grįžkime atgal, kai jo Lapas buvo tuščias, jis buvo mokomas pakrauti indaplovę būtent tokiu būdu ir ne kitaip. Bėgant metams jis stebėjo, kaip tai darė kiti ir gaudavo daugybę idėjų, kurias įvertindavo, kad suformuotų savo Fiksuotas idėjas ir po to sudarytų Pasikartojančias idėjas, kurios vedė į Perspektivą, kad būtent tas būdas pakrauti indaplovę yra geras, o visi kiti blogi. Matote, kaip tai vyksta?

Pas mus atėjo moteris ir prisipažino, kad ji bandė įtikinti savo vyrą suduoti jai. Kodėl? Vaikystėje, kai jos atminties lenta buvo tuščia, visi vyrai, su kuriais gyveno jos mama smurtavo. Iš daugybės idėjų ji susidarė fiksuotas idėjas, kad meilė būtų taip išreiškiama. Ji matė tai kaip pasikartojančią idėją, tai sukūrė Perspektivą. Ir nors dabar jau būdama Kristuje, ji vis dar turėjo tą klaidingą supratimą ir bandė išprovokuoti savo vyrą taip elgtis, kaip matė buvo elgiamasi su jos motina.

6) **Šitų dalykų pabaiga matoma gyvenime rezultatuose**. Gal būt tai reiškia karas dėl indaplovės arba supratimas meilės iškreiptu būdu. Galbūt tai reiškia negalėjimas ilgiau pasilikti viename darbe, o gal dirbti tą patį darbą penkiasdešimt metų. Galbūt tai reiškia nepavykę santykiai po nepavykusios draugystės, o gal būt santuoka, kuri tęsiasi šešiasdešimt metų.

Žmonės nori kitokių rezultatų savo gyvenime mąstydami senu būdu, kuris būtent ir nuvedė juos ten, kur jie yra šiandien, bet taip nebūna.

Jūs turite atnaujinti mąstymą, kad turėtumėte naują gyvenimą. Jis prasideda apšvietimu, apreiškimu iš Tėvo, kai mes tampame lyg vaikai ir leidžiame rašyti mūsų širdyse tarsi būtume **Tuščias lapas**, kuris priima gausybę idėjų, po to Nekintamas idėjas bei Perspektivą, kas nulemia rezultatus jų gyvenime.

Biblija yra pilna žmonių, kurie pakeitė savo gyvenimus ir tai, kaip jie tai padarė moko mus, kaip mes galime vaikščioti. Tėvas mato panašias transformacijas mūsų gyvenime, o apie tai kitą savaitę!

John Fenn

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Apšvietimas. 4 dalis

John Fenn, 2011 m. rugsėjo mėn. 17 d., www.supernaturalhousechurch.org

Sveiki,

Kaip žmogus pakeičia savo gyvenimą?

Praeitą savaitę aš dalinausi, kad mes gimstame lyg tušti lapai, ant kurių dar bus rašoma, tada mes gauname gausybę idėjų, kurios palaiapsniui susiaurėja iki specifinių idėjų apie gyvenimą, ir sukuria įpročius bei perspektyvą, ir galiausiai to rezultatus mes turime savo gyvenime.

Kai žmogus ateina pas Viešpatį „toks koks yra“, jis atsineša kai kurias idėjas, įpročius, perspektyvas ir rezultatus, kuriuos jis jau turėjo savo gyvenime.

Bet tuo momentu Šventoji Dvasia padaro jų dvasią švariu lapu, paruoštu tam, kad ant jo būtų rašoma, nauju kūrinium, dar esančiu po giliu nuolatinųjų idėjų, įpročių, perspektyvos ir gyvenimo rezultatų sluoksniu žmogaus sieloje (prote, valioje, intelekto, emocijose) ir kūne (įpročiai, gyvenimo stilius, geri ir blogi troškimai).

Petras sako, kad mes esame naujai gimę kūdikiai (1 Pt 2: 2), ir mes augsime taip, kaip trokšime Žodžio pieno. Tai reiškia, kad po gyvenimo metu susidariusių idėjų, įpročių, perspektyvų sluoksniu, šis mažas „kūdikis“ Kristuje pradeda augti.

Paulius sako „Mano vaikeliai, dėl jūsų aš vėl gimdymo skausmuose, kol jūmyse išryškės Kristus!“ (Gal 4:19).

Būgnų akompanimento prašytume

Tai reiškia, kad Visatos Dievas yra kiekvieno tikinčiojo viduje ir padeda jam augti tame, kuo jie gali tapti Jame. Tai panašu į gimdymą - Jis veržiasi iš vidaus, per sąrėmių ir poilsio laikotarpius tol, kol mes pilnai subręstame Kristuje.

Kaip Jis tai padaro? Priešpastatydamas MŪSŲ nuolatinėms idėjoms SAVO idėjas. JEIGU (ir tai didelis „JEIGU“) žmogus **nustos tikėti** tuo, ką jį moko jo gyvenime susidariusios idėjos, įpročiai, perspektyva ir tikslas, ir ims tikėti tuo, ką Jis sako - tikslingai taikydamas šias naujas idėjas sau - jo gyvenimas bus transformuotas Kristuje.

Tikra gyvenimo situacija

Ar jūs kada nors ginčijotės su žmogumi, kuris tiesiog mėgsta ginčytis. Tam, kuris mėgsta ginčytis, neįdomu padaryti kažkokią išvadą, jie tik ginčysis tol, kol jus nuvargins ir jūs nusileisite. Jūs galite papasakoti jiems faktus, bet jie galvoja „Nevargink mane faktais, nes aš jau turiu nuomonę savo prote“.

Būtent toks buvo tas jaunas žmogus - jis augo religingoje šeimoje su griežtomis elgesio taisyklėmis, ir studijavo geroje mokykloje, kuri tik patvirtino tai, ko mokė jį jo šeima.

Supraskite mane teisingai. Jis mylėjo Dievą per savo bažnyčios tradicijas ir lyderius. Jis galėjo cituoti skyrių ir eilutę ir pasakyti, ką ji reškia ir jis nenorėjo, kad jam sukeltų sumaištį kita perspektyva, nes jo protas, jau buvo padaręs išvadą dėl Žodžio!

Lazda baksnojimui

Jis taip veržėsi būti teisingas, kad išstojo prieš kiekvieną, kuris mokė kitaip nei jis, ir tai, kas buvo priimta.

Ar galite atspėti, apie ką aš kalbu? Saulius iš Tarso asistavo, kai buvo vykdoma egzekucija Steponui, tos judaizmo sektos lyderiui, kurie tikėjo, kad Jėzus buvo daugiau nei žmogus - jie tikėjo, kad Jis buvo Dievas, buvo prikeltas iš numirusių ir netgi pakilo į dangų.

Jis uoliai suiminėjo tikinčiuosius Jėzumi, bet vieną dieną, jis norėjo išplėsti savo teroro sferą už Jeruzalės ribų, persekiodamas tuos eretikus, kur jie bebūtų. Apd 8:1 pasakoja mums, kad tikinčiųjų persekiojimais buvo tokie intensyvūs, jog VISI tikintieji išskyrus apaštalus paliko Jeruzalę.

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokinytės procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Duodamas jam kiekvieną malonės lašelį kiek tik įmanoma, Viešpats Jėzus laukė, kol jis pasieks Damasko vartus, jei tik jis būtų juos peržengęs, tai būtų galėjęs persekioti naujus tikinčiuosius Sirijoje. Ten Jėzus jam pasirodė.

Kai Saulius paklausė, kas Jis, Viešpats pasakė: „Aš esu Jėzus, kurį tu persekioji, sunku tau spyriotis prieš akstiną“.

Kas tai?

Jaučių akstinas buvo ilga lazda su aštriu galu, kurią naudojo varovas eidamas paskui jaučius, kad baksnotų jiems per šonus, kai tie iškrypsta iš kelio. Netgi šiandien jūs galite matyti akstinus, kuriuos naudoja vaikai, kad gintų stambius nešulinius galvijus ten, kur jiems reikia eiti.

Žinoma, tas aštrus galas duria ir galvijus spyriojasi prieš jį, kai jam įduria. Jėzus sakė Pauliui – Aš baksnoju tave Dvasios Kalaviju, Žodžiu – kodėl tu spyriojiesi prieš jį ir neini taku?

Laikas, kuris praėjo nuo Jėzaus pasirodymo prie Damasko ir tos trys aklumo dienos, buvo Pauliaus apšvietimo laikas (Apd 9:3-17). Tuo metu **jis pakeitė savo mąstymą ir priderino jį prie Dievo Žodžio.**

Man buvo įdomu, kad Viešpats apakino Salių, busimąjį Paulių trims dienoms - tai reiškė, kad jis buvo priverstas medituoti, mąstyti, prisiminti visas Rašto eilutes, kurias jis žinojo nuo vaikystės. Jis turėjo iš naujo permąstyti tai, ką jo gerbiami tėvai ir mokytojai, ir netgi kultūra, kuri jį supo, išmokė.

Jūs negalite pakeisti savo gyvenimo mąstydami taip, kaip mastėte anksčiau. Vienintelis būdas pakeisti savo gyvenimą, tai pakeisti savo mąstymą ir išmokti naujų kelių. **Tai mokinytės procesas.**

Jūs žinote šitą pastraipą, bet aš noriu žinoti, ar jūs suprantate, ką ji reiškia

Mes visi kažkiek esame girdėję Izaijo 55: „Mano keliai aukštesni už jūsų kelius ir mano mintys – už jūsų mintis...“ ir daugelis pamokslininkų aukština savo pamoksluose Dievo mintis ir kelius. Atsimenate?

Tačiau tiesa yra tokia, kad ši pastraipa nera apie Visagalio Dievo aukštinimą ir žmogaus nusidėjėlio žeminimą, ir ne apie tai, kad mes niekada negalėsime pasiekti to didingumo.

„Nedorėlis TEATSIZADA **savo kelio**, o neteisusis (teatsizada) **savo minčių**; tegrįžta jis pas Viešpatį, mūsų Dievą, ir Jis pasigailės jo, nes yra gailestingas. Nes **mano mintys** yra ne **jūsų mintys** ir mano keliai – ne jūsų keliai, – sako Viešpats“(Iz 55:7-8)

Ši pastraipa yra apie tai, kad neteisusis palieka - atsižada savo kelių ir pasisuka į Viešpatį, Jo kelius ir pasirenka Jo mintis. Tai yra kvietimas aukštesnėms mintims ir aukštesniems Dievo keliams!

Viešpats nepakelia savo minčių ir kelių taip aukštai, kad negalima būtų jų pasiekti. Ne, Jis liepia atsižadėti savo kelių ir minčių bei priimti Jo kelius ir mintis.

TADA Žodis negrįš tuščias, TADA jūs išeisite su džiaugsmu ir jus lydės ramybė. Tada vietoj usnių augs mirtos. TADA medžiai - plos. TADA. Bet jūs negalite įaikytis senų kelių ir minčių norėdami pasikeisti ir vaikščioti Dievo keliais su Jo mintimis - jūs turite ATSIŽADĖTI senų dalykų.

Kitą savaitę paskutinėje serijos dalyje: Kova dėl proto...

Gausių palaiminimų!

John Fenn

www.supernaturalhousechurch.org

Neužmirškite rašyti man asmeninius e-laiškus šiuo adresu: cwowi@aol.com

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Apšvietimas. 5 dalis

John Fenn, 2011 m. rugsėjo mėn. 24 d., www.supernaturalhousechurch.org

Kova dėl proto

Jėzus pasakė Pauliui kad jis pašauktas tarnauti ne žydu kilmės žmonėms pasaulyje: „(1) Atverti akis, (2) kad jie atsigręžtų nuo tamsos į šviesą...“ (Apd 26:18 - numeriai pridėti straipsnio autoriaus)

Prieš tai, kai asmuo gali atsigręžti nuo tamsos į šviesą, jam turi būti „atvertos akys“, kad jis matytų skirtumą tarp tamsos ir šviesos.

Mes taip dažnai norime, kad asmuo atsigręžtų nuo tamsos į šviesą dar prieš tai, kai jų akys atveriamos.

Kai žmogaus akys yra atveriamos ir jis pamato skirtumą tarp šviesos ir tamsos, tuomet prasideda mūšis dėl proto.

Kai kuriems akių atvėrimas supratimui, kad yra skirtumas tarp tamsos ir šviesos pradžioje gali būti skausmingas, panašiai kaip žmogus įjungia vidurnaktį šviesą kambaryje - tai žeidžia, jis vėl užsimerkia, ir TADA lėtai atsimerkia, kai pripranta prie intensyvaus apšvietimo.

Mūsų dalis

Kai Jėzus pasakė savo mokiniams „saugokitės fariziejų ir sadukiejų raugo“ (Mk 8:15), Jis naudojo raugą kaip klaidos, veidmainystės, religinių kompromisų simbolį, kaip tą, kuris gali sunaikinti jų tikėjimo tyrumą ir paprastumą.

Bet jie nesuprato šito nedidelio Jėzaus palyginimo apie raugą manydami, kad Jėzus bara juos už tai, kad jie neparūpino pakankamai duonos. Jėzus taip atsakė:

„Kam jūs tariatės neturį duonos? Argi vis dar neišmanote ir nesuprantate ir jūsų širdys vis dar užkietėjusios? Turite akis, ir nematote; turite ausis, ir negirdite? Argi neatsimenate, jog penkis kepalus Aš sulaužiau penkiems tūkstančiams? O kiek pilnų pintinių trupinių pririnkote?“ Jie atsakė: „Dvylika“. „O kai septynis kepalus sulaužiau keturiems tūkstančiams, kiek pilnų pintinių trupinių pririnkote?“ Jie atsakė: „Septynias“. Tada Jis tarė: **„Tai kaipgi vis dar nesuprantate?!“** (eil. 17-21)

Graikų kalboje Jėzus iš tiesų paklausė: **„kaip gi jūs iš viso šito nepadarote išvadų?“**

Jėzus nepasikeitė ir Jis užduoda mums tą patį klausimą ir šiandien.

Kam jums duotas protas?

Kovoje dėl proto yra tikimasi, kad mes tiesiogine to žodžio prasme nukreipsime savo mintis į skirtumus tarp tamsybių ir šviesos, galvosime apie šituos skirtumus ir kaip Jėzus pasakė: „padarysime išvadas iš viso to“.

Asmuo negali pakilti į Dievo aukštesnius kelius ir mintis tol, kol pirmiausiai nepradeda daryti teisingų išvadų.

Efeziečiams 1:17-18 Paulius meldėsi, kad Tėvas duotų jiems „išminties ir apreiškimo dvasią Jame: kad supratimo akys būtų apšviestos, kad pažintumėte, kokia yra Jo pašaukimo viltis...“

Žodis „supratimas“ čia – „dianoia“; Vine Naujojo Testamento terminų žodyne tai reiškia: „apmąstyti, pergaltoti, meditacija, apmąstymai“.

Tai reiškia, kad Paulius prašė Tėvo:

„Kad Jis duotų jums išminties ir apreiškimo Dvasią Jame, kad JŪSŲ „mąstymo, meditacijos, apmąstymų“ AKYS priimtų šviesą, kuri leistų jums pažinti Jo pašaukimo viltį (jūsų gyvenime)...“

Išminties ir apreiškimo Dvasia yra dalis Šventosios Dvasios tarnavimo; mūsų dalis: „apmąstyti, medituoti ir galvoti apie tai“ - ir pagal tai padaryti išvadas.

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Taigi...

Štai taip mūsų protai „atnaujinami“ ir mūsų gyvenimas patiria metamorfozes kaip parašyta Rom 12:12. Mūsų akys yra atvertos suprasti, koks yra skirtumas tarp tamsybių ir šviesos ir tada, mes atsigręžiame nuo tamsybių į šviesą, mokindamiesi naujų kelių ir minčių.

Kairiame stulpelyje mes turime viską, ką užrašė mums gyvenimas, viską, ką užrašė ant mūsų tuščio lapo – bloga ar gera, daugybę mūsų minčių, specifines mintis, įpročius, perspektyvas ir rezultatus gyvenime.

Dešiniame stulpelyje yra viskas, ką mes matome šviesoje – ką Dievas sako apie mus, apie mūsų tikslą, likimą ir ateinančius amžius. Būdas, kaip mes augame Kristuje ir transformuojame mūsų gyvenimą - tai ATSIŽADĖJIMAS senų kelių ir minčių bei mūsų emocijų disciplina, kad mąstytime taip, kaip nori Dievas.

Veidrodis

2 Kor 3 Paulius palygina Senojo Testamento šlovę su Naujojo Testamento šlove. Jis teigia, kad Senasis Testamentas buvo nukreiptas išorę ir Senojo Testamento šlovė būdavo apreikšta kaip švytėjimas ant Mozės veido, kurį uždengdavo šydu.

Bet dabar, naujo gimimo metu šlovė persikėlė į tikinčiojo vidų, šviečia iš vidaus ir yra apreikšta Jo Žodyje, kuris yra veidrodis mūsų akims. Kai mes žiūrime į veidrodį ir matome, ką Jis dėl mūsų padarė, mes esame keičiami.

„Mes visi, atidengtu veidu lyg veidrodyje regėdami Viešpaties šlovę, esame keičiami į tą patį atvaizdą iš šlovės į šlovę, veikiami Viešpaties, kuris yra Dvasia“ (2 Kor 3:18)

Jokūbas naudoja tą patį atitikmenį, kai jis sako:

„Būkite žodžio vykdytojai, o ne vien klausytojai, apgaudinėjantys patys save. Jei kas tėra žodžio klausytojas, o ne vykdytojas, tai jis panašus į žmogų, kuris žiūri į savo gimtąjį veidą veidrodyje. Pasižiūrėjo į save ir nuėjo, ir bematant pamiršo, koks buvo. Bet kas įsižiūri į tobuląjį laisvės įstatymą ir jį vykdo, kas tampa nebe klausytojas užuomarša, bet darbo vykdytojas, tas bus palaimintas savo darbuose“ (Jok 1:22-25).

Štai kodėl...

...Naujojo Testamento autoriai nedaug vietos skyrė mokyti, kaip kovoti su demonais, tėvo, motinos ir praeitų kartų nuodėmėmis, maldoje nugalėti piktas teritorines dvasias, arba stengtis atidaryti dangų, stengtis ten pačiam patekti, ar kitoms keistoms doktrinoms, kurios atsispindi konferencijų pavadinimuose.

Jie taip pat neleido laiko analizuodami savo gyvenimo stilių ir nuodėmes, bet susitelkė į veidrodį, kuris rodė, kokiais juos padarė Kristus ir kai jie taikė Žodį savo gyvenime ir mintyse, jie būdavo keičiami į Kristaus atvaizdą.

Kai mes žiūrime į Žodį, pakeičiame savo mintis Jo mintimis, visa kita tiesiog atkrenta. Mums nereikia dairytis per petį į mūsų praeitį, nei į atbulinį veidrodį, kad matytume koks demonas ar praeities nuodėmė mus seka, užuot žiūrėjus į Žodžio veidrodį ir susitelkus į Jį ir Jo Didžią Malonę.

Štai taip tai daroma

Mes tiesiogine to žodžio prasme turime sustabdyti senas mintis, kai tik suvokiame, kad tai senos mintys, ir pakeisti jas tuo, ką Dievas sako apie tai.

„Bet aš negavau meilės, kai buvau vaikas“ – STOP - Bet dabar aš esu dangiškojo Tėvo vaikas ir esu palaimintas visais dvasiniais palaiminimais danguje, taigi aš atmetu tai, kas sena ir galvoju tik apie tai, kas nauja.

„Bet mano šeimos istorijoje buvo burtininkavimas“ – STOP - aš turiu valdžią virš visų tų demonų, ir galiu juos išvyti, ir aš nesu tos šeimos dalis, bet esu Kristaus šeimoje - Efeziečiams 3:15.

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Štai taip tu kovoji proto kovas. Aš tai patyriau. Vaikas būdamas aš turėjau siaubingą savęs vertinimą, buvau paliktas savo tėvo, visada jaučiausi nepritampantis, mano senelio ir tėvo praeityje buvo padarytos nuodėmės...

STOP - Aš pastebiu kiekvieną iš šitų problemų, kai jos iškyla, atmetu jas ir pakeičiu tomis mintimis bei emocijomis, kokias turi mano Tėvas, ir paimu savo mintis Kristaus nelaisvėn - ir taip aš elgiuosi visada.

Mums nėra duota kito būdo, kad mūsų gyvenimas būtų pakeistas, tik - atnaujinti protą, daryti savo kūną gyva auka, taikyti, ką matome, išmokome, ir praktikuoti tai bendruomenėje bei platesnėje mokinių šeimoje... Gausių palaiminimų!

John Fenn

www.supernaturalhousechurch.org

Neužmirškite rašyti man asmeninius e-laiškus šiuo adresu: cwowi@aol.com